

са молите , сѣш. ба. нечѣстѣвате ли въ себѣ
си нѣщо особенно некож неизяснима радость ?
Въ това време около ти, като че повѣва нѣчто
неземно, а Божеско, тѣй щото даже и отъ мо-
литва-та не ли са щѣ да са отдѣлишъ. Что
требе да е това нѣчто ? Отъ що то происхо-
жда ? Защо ли пакъ да не рѣчеме , че то са
ражда отъ това , гдѣ-то сватеца, комъ то са
нѣе молиме , са приближава къмъ насъ , а вза-
имно, и нѣе къмъ него. Бъше ще попытайте: какъ
може това да бжде что-то на примѣръ , Св.
Пророкъ Иліа да е близо до всички , кои мѣ
са сега молятъ ? Като кажете: нѣе мѣ са мо-
лимъ, въ другъ църква сѣщо , въ града ны мѣ
са молятъ, въ другъ тоже, въ третій сѣщо-то,
— съ една дѣмъ: немѣ сега са молятъ въ
безбройни мѣста , и неисчетно множество чело-
вѣцы, та какъ той може бы близо до всички .
И азъ не знамъ , какъ това може да бжде , нѣ
сѣмъ увѣренъ , че е точно тѣй . Да ли малко
вѣщи нѣе глѣдаме въ Божіа мѣръ за кои не
ны досега паметъ. Изяснете ми, съ кой начинъ
нѣе мысленно за една минута , можемъ да бж-
демъ на много, и една отъ другъ далечны мѣ-
ста ? И проумѣваме ли нѣе че Богъ бива вса-
кога близкъ, къмъ всички тыа, кои мѣ са мо-
лятъ ? Конечно че , ще рѣчете, не разумѣваме ;